

### [Landbrugsministeren.]

for Tiden kan være slemt nok for de Landmænd, der ellers sidder lunt inden Døre; de har mindre Fortjeneste nu og ringere Forrentning af de Penge, de har anbragt i Ejendommene. Men der er ingen Sammenligning mellem disse Landmænds økonomiske Vilkaar og de Landmænds Vilkaar, hvis Ejendomme er højt prioriteret, de Landmænd, som det i det foreliggende Lovforslag foreslaas at give Lempelser.

Jeg vil derfor først og fremmest appellere til de Landmænd, som ikke er særlig kriseramte; disse Landmænd maa resignere og være villige til at støtte Forslag, der gaar ud paa at lette Vilkaarene for de Landmænd, som ellers ikke kan klare sig. Det vil være umuligt gennem det Beløb, der kan fremskaffes, at give Lettelse for alle Landmænd paa en saadan Maade, at det betyder noget for dem, der trænger haardest dertil. Man kan være sikker paa, at hvis man gaar frem paa den Maade, at man letter Vilkaarene over det hele, vil det blive Lapper, baade hvor der trænges, og hvor der ikke trænges. Man vil sætte Lapper, som ikke dækker Hullerne, fordi Hullerne er for store, og man vil sætte Lapper dér, hvor der ikke trænges til dem. Jeg vil dernæst appellere til den sunde Sparsommelighed her i Landet; jeg haaber, at man vil være villig til at gaa med til det Dækningsforslag, som vil blive fremsat af min Kollega Forsvarsministeren. Endelig vil jeg appellere til Offervillien hos dem i vort Land, som bedst har Raad til at overtage de Byrder, som Landboerne lettes for gennem det foreliggende Lovforslag.

Jeg faar — jeg kan godt sige daglig — Breve, Henvendelser og Udtalelser fra kriseramte Landmænd, Folk, som jeg ikke kender, og som fastslaar, at de ikke har nogen politisk eller anden Tilknytning til Regeringen, men som udtaler Forventning om, at det foreliggende Lovforslag eller noget lignende vil blive gennemført. Og jeg føler mig overbevist om, at man i disse Dage overalt i det danske Landbrug vil se hen til Rigsdagen og Regeringen i Haab om, at vi her gennem det Samarbejde, som er nødvendigt, søger at opnaa et Resultat, der kan holde store Dele af Landbruget fri for Ruin.

Regeringen har ved Fremsættelsen af dette Lovforslag vist sin Villie til at gaa ind i det Samarbejde, som er nødvendigt. Det er en omfattende storstilet Plan om Støtte til de mest kriseramte Landmænd, der her forelægges; og jeg er vis paa, at

man ude i Landbruget stiller store Forventninger til Gennemførelsen af denne Plan. Jeg vil derfor gerne slutte med at anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Folketing og anbefale, at man gennemfører det saa hurtigt som muligt. Skuf ikke de Forventninger, der næres til Rigsdagen, gennemfør Lovforslaget og gør det saa hurtigt som muligt.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov om Udlaan af Erhvervenes Laanefond til Ejere af Landbrugsejendomme til Opnaaelse af Akkord af 28. April 1931*. Der blev, som bekendt, i Foraaret gennemført en Lov om Udlaan til Opnaaelse af Akkord. Det har allerede under Arbejdet med denne Lov vist sig, at der er visse Ting i Loven, som ønskes ændret; saadanne Ændringer vil betyde, at denne Ordning faar større Værdi for det Erhverv, man har ment at komme til Hjælp gennem den gennemførte Lov. Der er to Omraader, som man navnlig har hæftet sig ved, to Omraader, hvor der navnlig viser sig Vanskeligheder ved Opnaaelse af Akkord for de Landbrugere, som det var ønskeligt at hjælpe.

Det første Punkt er, at det i den Lov, som blev gennemført i Foraaret, fastslaas, at det Beløb, som stilles til Raadighed til den enkelte, kun maa udgøre 8 pCt. af Ejendomsskyldværdien. I det foreliggende Lovforslag foreslaas det, at disse 8 pCt. forhøjes til 10 pCt. Det andet Punkt, jeg sigter til, er det, at mange Kreditorer, af hvem man i selve Loven forlanger, at de skal nedsætte deres Tilgodehavender med 70 pCt. af det Beløb, som overstiger Ejendommens Værdi, ikke er meget velvilligt stemt overfor en saadan Nedsikring. Det er maaske ikke saa meget, fordi de mener, at Ejendommen kan bære mere for Tiden, men mere, fordi de har den Opfattelse, at Ejendommens Værdi maaske i Løbet af et Aars Tid eller to vil stige, hvorefter den paagældende Landmand, som har opnaaet en saadan Akkord og Nedsikring af sin Gæld, vil have Mulighed for at sælge Ejendommen og faa en betydelig større Sum for den end før, hvorved han i Virkeligheden vil indkassere Penge, som Kreditorerne havde Krav paa, og som de har givet Afkald paa.

For at faa disse Kreditorer til at gaa med til en Akkordordning, der giver Mulighed for, at de paagældende Landmænd kan klare sig i den kommende Tid, og for samtidig at give Mulighed for, at Kreditorernes Rettigheder kan træde i Kraft igen, hvis Konjunkturerne forbedres, foreslaas det her,